

ABSTRAKT

Předkládaná dizertační práce je kolekcí komentářů k celkem 13 prvoautorským a 20 spoluautorským pracím, ve kterých bylo použito metod histomorfologického hodnocení, imunohistochemie (IHC) a molekulární genetiky. Tyto metody byly použity za účelem nalezení nových znaků, které by umožnily zpřesnění diagnostiky a také zdokonalily současnou klasifikaci nádorů. Prezentovaná práce je výsledkem postgraduálního studia MUDr. Michaela Michala, které proběhlo na Karlově Univerzitě, konkrétně pak na Lékařské fakultě v Plzni v období mezi roky 2015-2018. Autor se během svého výzkumu, zvláště pak ve svých prvoautorských pracích, zaměřil především na problematiku nádorů měkkých tkání, rovněž se však podílel na výzkumných činnostech zaměřujících se na jiné orgánové systémy. V průběhu studia pak v rámci široké kapitoly nádorů měkkých tkání vykristalizovala čtyři hlavní témata zájmu.

První téma je tvořeno měkkotkáňovými nádory s (předpokládanou) fibroblastickou diferenciací. Úvodní 2 publikace se týkaly 2 vzájemně příbuzných low-grade sarkomů nazývaných Myxoinflamatorní fibroblastický sarkom (MIFS) a Pleomorfní hyalinizující angiektatický tumor (PHAT). V první práci byla poprvé publikována high-grade varianta MIFS. Druhá práce se zaměřovala na morfologické a IHC porovnání obou nádorů. Nedávno vypracovaná třetí práce popisuje 4 nové případy vycházející jednotky s prozatímním názvem Akrální fibroblastická vřetenobuněčná neoplazie s *EWSRI-SMAD3* fúzí. Tento tumor byl zatím popsán pouze v jediné předchozí publikaci a naše studie tak výrazně přispívá k přesnější charakterizaci této jednotky.

Druhá skupina publikací se zabývala tumory vznikajícími z pochev periferních nervů. Celkem byly sepsány 3 publikace. Jedna se zabývala novým, dosud nepopsaným morfologickým znakem plexiformních neurofibromů. Další prezentovala speciální, vysoce celulární variantu perineuriomu, která může být snadno zaměněna za monofazický synoviální sarkom. Poslední prací byl přehledový článek o patologii hybridních neurogenických tumorů.

Třetím tématem byly zvláštní histiocytické léze, které sice většinou nepostihují primárně měkké tkáně, ale protože mohou být snadno zaměněny za metastatický karcinom a postihují mnoho různých anatomických struktur, jsou často odečítány „měkkotkáňovými“ patologií. Jak již bylo zmíněno, tyto léze se vyskytují v mnoha orgánech a téměř v každém se nazývají jinak. My jsme různými způsoby, včetně IHC, prokázali, že se jedná o identické léze a navrhli koncept, který všechny tyto jinak identické léze sdružuje pod jeden souhrnný název.

Poslední oblastí byly nádory tukové tkáně, které se staly předmětem autorova výzkumu v jedné rozsáhlejší práci a dále ve dvou dopisech editorovi. První původní práce se zabývala relativně častým lipomatózním tumorem nazývaným vřetenobuněčný/pleomorfní lipom. Konkrétně zkoumala frekvenci výskytu lipoblastů, které všeobecní patologové často považují za důležitý diagnostický znak pro stanovení diagnózy liposarkomu. Jejich přítomnost ve vřetenobuněčném/pleomorfním lipomu - benigním tumoru, který často napodobuje liposarkom - může vézt k nesprávné diagnóze malignity. První ze dvou dopisů vydavateli reportoval další matoucí a relativně častý znak pleomorfním lipomů – přítomnost atypických mitóz. Druhý dopis vydavateli byl odpovědí na předchozí korespondenci od jiné skupiny autorů, kteří reagovali na oba přechozí články týkající se vřetenobuněčného/pleomorfního lipomu.

Vzhledem k vysokému počtu spoluautorských prací bude jejich souhrnný popis vynechán a budou představeny vždy v komentáři na příslušném místě této práce.